

Ata

Yaqub tək gözlərin yollarda qaldı,
Yusif tək dadına çatmadım, ata.
Kəmfürsət şərləyib zindana saldı,
Səməndər tək yandım, yatmadım, ata.

Həm xalqa komandan, həm dustaq oldum,
Sizi min bəlaya, min dərdə saldım.
Ölümlə, zülümlə üz-üzə qaldım,
Mən haqqı nahaqqa satmadım, ata.

Oldun vətəninə qərib, kimsəsiz,
Kəsdi işığını Allahsız, dinsiz.
Min əzab çəkdiniz bilirəm, mənsiz,
Dərdlərinə əlac tapmadım, ata.

Yetişə bilmədim son nəfəsinə,
Səs verə bilmədim sənə səsini.
Çevrildim mən haqqın divanəsinə,
Yoluma heç haram qatmadım, ata.

Keçmədim namərdin mən körpüsündən,
Təlim-tərbiyəni almışam səndən.
Qorxmadım dünyanın azğın selindən,
Fırtınalar keçdim batmadım, ata.

Doğru-dürüst yolda sən nə rəhbərsin.
Mənsiz son mənzilə bəs necə getdin?
Yıxıb könlüm evin viranə etdin,
Qanlı gözyaşımı tutmadım, ata.

Dustağam, atacan, bağışla məni,
Oğul həsrətiylə öldürdüm səni.
Sənintək çox sevdi Nemət vətəni,
Sevgisiz bir addım atmadım, ata...